

delse nævnes, at der formentlig måtte fastsættes overgrænser for den skattefordel, der kunne opnås, og at der måtte fastsættes bestemmelser om, at de „bundne“ beløb ikke kunne overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for kreditorforfølgning.

Hertil kommer, at det overvejes at søge gennemført en bestemmelse om, at godtgørelsen til overskydende skat ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Såfremt der i så fald ikke samtidig sker en nedsættelse af godtgørelsen, der i almindelighed udgør 8 pct. af den overskydende skat, vil der herefter være tale om en ret betydelig reel forrentning af overskydende skat. På denne baggrund forekommer det ikke rimeligt at gennemføre den yderligere fordel for denne gruppe af skatteydere, som en indkomstskattefri forrentning af ikke hævet overskydende skat ville være.

Jeg mener herefter ikke at burde stille forslag om en sådan ordning.“

På baggrund af de stedfundne overvejelser i forrige folketingsssamling har jeg i sommerens løb ladet foretage en undersøgelse af navnlig de praktiske muligheder for at gennemføre en opsparingsordning som den omhandlede. Undersøgelsen viser, at der navnlig i to relationer foreligger problemer i forbindelse med ordningen. For det første vil der alt efter, hvorledes ordningen nærmere udformes, foreligge problemer i de ret hyppige tilfælde, hvor der i praksis sker modregning i beløb af overskydende skat for skatterestancer af forskellig art og for andre krav mod den skattepligtige. For det andet vil der — ligeledes efter, hvorledes ordningen nærmere udformes — foreligge væsentlige problemer i forbindelse med senere ændringer af slutopgørelsen for den pågældende skatteyder.

Under hensyn til de forhold, der er omtalt i de citerede besvarelser af spørgsmål i forrige folketingsssamling, samt til resultatet af den lige nævnte undersøgelse må jeg være af den opfattelse, at der heller ikke for så vidt angår overskydende skat, der kommer til udbetaling i efteråret 1973, bør gennemføres en ordning med særlige begunstigelser til skatteydere, der undlader at hæve beløbene. Jeg lægger herved navnlig vægt på de praktiske problemer i forbindelse med en sådan ordning og på, at ordningen ikke vil omfatte den del af skatteyderne, der af

mange forskelligartede grunde ikke får overskydende skat.

Spørgsmål 2:

Kan det give anledning til administrativt besvær, at der er forskel på rentegodtgørelsen til skatteyderne, når der er tale om for meget indbetalt *frivillig* skat i forhold til, når den overskydende skat er fremkommet ufrivilligt?

Svar:

Opdelingen i relation til rentegodtgørelsen (procenttillægget) mellem frivillige indbetalinger efter kildeskattelovens § 59 og ufrivillige indbetalinger samt mellem frivillige indbetalinger henholdsvis før og efter kalenderårets udløb forudsætter, at de forskellige former for indbetalinger konteres eller markeres særskilt i beregningsregistre. Dette giver i sig selv ikke administrativt besvær afvigende fra de gældende regler om procenttillæg.

Derimod kan reglerne om forskellig rentegodtgørelse, alt efter som der er tale om frivillige eller ufrivillige indbetalinger, naturligvis give anledning til henvendelser fra skatteydere, der ikke forstår reglerne, ligesom der vil kunne opstå visse driftsmæssige problemer, f. eks. ved benyttelse af forkerte indbetalingsformer med deraf følgende forkerte konteringer.

Spørgsmål 3:

I relation til lovforslagets nr. 5 spørges, om en (mer-) overskydende skat fremkommet ved, at lønmodtageren over for den indeholdelsespligtige har begæret en højere trækprocent, skal betragtes som *frivilligt* indbetalt skat.

Svar:

Ved frivilligt indbetalt skat forstås alene foreløbig skat, der som anført i kildeskattelovens § 59 indbetales ud over, hvad der er indeholdt i A-indkomst eller opkrævet ved skattebillet. Overskydende skat, som fremkommer ved, at skatteyderen har begæret trækprocenten forhøjet, skal derfor ikke anses som hidrørende fra frivilligt indbetaling.

Spørgsmål 4:

Frygter ministeren ikke, at sondringen i kildeskattelovens § 62, stk. 3, mellem godt-